

„Broni mnie św. o. Stanisław”

scenariusz lekcji na podstawie serialu „Rwanda – na wzgórzach Boga”

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- przedstawienie postaci i życiorysu o. Stanisława Papczyńskiego,
- ukazanie warunków pracy w Afryce i uświadomienie w jaki sposób należy pomagać w dziełach misyjnych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- po obejrzeniu filmu omawia warunki pracy w Rwandzie,
- po lekcji przybliży życie i działalność o. Stanisława Papczyńskiego,
- wyjaśnia, w jaki sposób oddajemy się różnym świętym pod opiekę,
- wskazuje, co jest potrzebne do zrealizowania określonego zadania.

Wstęp

Wizytówka – każdy uczeń dostaje do zaprojektowania wizytówkę z załącznika, którą ma samodzielnie zaprojektować w trakcie przedstawiania życiorysu św. o. Stanisława Papczyńskiego. Można również pokazać jego wizerunek, albo podsunąć pomysł z atrybutami.

Urodził się w chłopskim domu 18 maja 1631 r. w Podegrodziu. Nadano mu imię Jan. Miał kłopoty z opanowaniem czytania i pisania. Jednak, jak już niejednokrotnie stwierdzono, siły i wielkość człowieka nie w tym leżą, w tym czego nie może, lecz w tym, czego dokona mimo wielu przeciwności. W wieku 23 lat Jan Papczyński był młodym, wykształconym człowiekiem ze wspaniałymi perspektywami na przyszłość. Rodzice wyszukali mu piękną kandydatkę na żonę. On jednak marzył o czymś zupełnie innym. W lipcu 1654 roku opuścił dom rodzinny. Przyjął habit w zakonie pijarów i otrzymał imię Stanisław od Jezusa Maryi. Po roku udał się na studia teologiczne do Warszawy, gdzie 22 lipca 1656 roku złożył śluby zakonne.

W marcu 1661 r. w Brzozowie koło Krosna otrzymał z rąk bpa Stanisława Sarnowskiego święcenia kapłańskie. Przez pewien czas pracował jako wykładowca retoryki, ale na tym nie poprzestał. Poświęcił się kaznodziejstwu i posłudze w konfesjonale.

We wrześniu 1670 r. przywdział biały habit mający symbolizować nieskałaną czystość Matki Bożej. Chciał Ją naśladować do końca życia. Pragnął założyć zakon męski poświęcony czci Maryi Panny Niepokalanej. Zostaje pierwszym zakonodawcą w Polsce. Realizacja tego pragnienia zajęła mu następnych kilkanaście lat. W dniu 24 października 1673 r., w którym bp Jacek Świącicki zatwierdził istnienie młodej wspólnoty w Puszczy Korabiewskiej.

Ojciec Papczyński ruszył pieszo do Rzymu, by uzyskać również aprobatę papieską dla swojego zgromadzenia. Pielgrzymka zajęła mu

<https://www.facebook.com/KoloNaukoweKatechetykowUksw>

kilka miesięcy. Pobyt w Świętym Mieście nie przyniósł oczekiwanych rezultatów, bo w tym czasie zmarł papież Aleksander VIII, a po jego śmierci nastąpiło najdłuższe w XVII wieku konklawe. Po pół roku pobytu w Rzymie ojciec Papczyński, przynaglony niedomaganiem zdrowotnym, wrócił do Polski, a do nowego papieża skierował jednego z zakonników - ojca Joachima Kozłowskiego. On to, po pokonaniu wielu przeciwności, uzyskał zgodę papieską. wiosną 1701 r. Dnia 6 czerwca ojciec Papczyński na ręce nuncjusza apostolskiego złożył uroczyste śluby, a miesiąc później przyjął je od swoich współbraci. Święty Stanisław od Jezusa Maryi Papczyński zmarł 17 września 1701 r. w Górze Kalwarii już jako przełożony generalny zakonu marianów.

Rozwinięcie

Krótkie wprowadzenie do filmu dotyczące ogólnie świętych których prosimy o pomoc i opiekę. Zaproponowanie, żeby uczniowie podczas oglądania odcinka spróbowali skupić swoją uwagę na pomocy o. Stanisława jak pomaga Leoncie każdego dnia.

(Prezentacja odcinka 8 serialu „Rwanda - na wzgórzach Boga” pt. „Broni mnie św. o. Stanisław”.

<https://www.youtube.com/watch?v=gXW5AOBGMxk>

Krótką rozmowa kierowana dotycząca obejrzanego filmu:

- Na jakim kierunku uczyła się Leoncie?
- Co było jej pragnieniem?
- Kto pomógł jej założyć kantynę?
- Jak wygląda praca w rwandyjskiej kantynie?
- Jak wyglądały poszczególne czynności?
- Czym kantyna różni się od polskiej restauracji?
- Co Leoncie robi dla innych?
- Jak o. Stanisław pomaga Leoncie?

Warto uzmysłowić uczniom, jak bardzo praca w Afryce różni się od pracy w Polsce. Nie tylko od tego, że trudniej znaleźć jakąkolwiek pracę, ale również, różnice w warunkach pracy. Praca w Afryce wiąże się bardzo często z pracą fizyczną, podczas gdy w Polsce wielu młodych ludzi po studiach szuka pracy umysłowej. Ponadto zapotrzebowanie na pracę w Europie jest dużo większe i bardziej różnorodne.

Pod koniec rozmowy warto zauważyć, że każdy potrzebuje pewnego życiowego startu, czyli potrzebnych umiejętności i rzeczy, aby móc spełnić swoje pragnienie. Żeby móc je dobrze zrealizować trzeba poprosić o pomoc najpierw Boga, bo Jego moc jest największa, a następnie warto zastanowić się nad pomocą ludzką w realizacji danego pragnienia. Każde pragnienie, które pochodzi od Boga nie tylko nas uszczęśliwia, ale również różnych ludzi dookoła.

Warto uczniom dać chwilę do namysłu i zapytać się o ich dobre pragnienia, które będą cieszyć również innych. O te, które możemy zrobić już dziś, jak również o te które chcą zrobić w późniejszym czasie.

Drzewo – (praca własna) każdy uczeń rysuje drzewo. W korzeniach zapisuje wszystko to, co jest potrzebne do realizowania określonego zadania, w pniu to, co chcemy zrealizować, a w gałęziach wszystkie dobre owoce, które nasze działanie może przynieść. Jakie możemy mieć dodatkowe pomysły, by nasze działanie przyniosło jeszcze więcej dobra?

<https://www.facebook.com/KoloNaukoweKatechetykowUksw>

Następnie (wybrani) uczniowie prezentują swoje drzewo opowiadając, jak chcą zrealizować swoje pragnienia. Warto naprowadzić ich na ogóle dobro jakie wypływa z każdego Bożego zadania, mianowicie na świętość, która jest owocem na każdym narysowanym drzewie. Uświęcamy się zarówno przez naszą wiarę jak i uczynki, które są jej odzwierciedleniem. To jest podstawowa misja każdego chrześcijanina, która jest w różny sposób realizowana.

Zakończenie

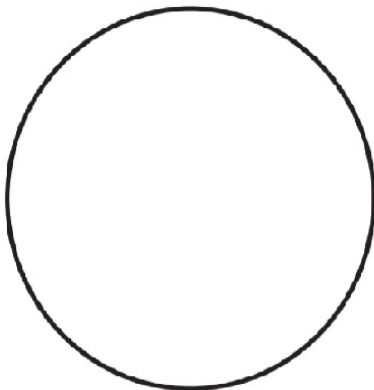
Warto określić uczniom jak ważne jest poczucie sens w życiu, które daje Bóg poprzez swoje powołanie. Każdy ma swoje niepowtarzalne zadanie do zrealizowania na świecie. Możemy rozpoznać to zadanie poprzez zastanawianie się nad tym czego pragniemy i modlitwę. Przy każdym zadaniu warto prosić świętych lub Matkę Bożą o pomoc w realizacji tego zadania. Każdy na chrzcie wraz z imieniem dostał swojego patrona, mamy również do dyspozycji naszych Aniołów Stróżów, których zadaniem jest nam pomagać. Jednakże, by oni mogli nam pomóc musimy ich poprosić. Każdego dnia oddawajmy się we wszystkim co robimy świętym pod opiekę, a będzie nam łatwiej.

Warto również zauważyć, że tak jak Leoncie powiesiła wizerunek św. o. Stanisława, tak też i my powinniśmy korzystać ze świętych obrazów, albo chociaż medalików, które przypominają nam mają nieustannie o opiece, której się powierzyliśmy. Kiedyś w każdym domu wisiał krzyż, stała figurka Matki Bożej i były inne wizerunki świętych. Były one również w miejscach publicznych, a z których coraz częściej znikają. Również coraz mniej rodzin ma je w wystroju swojego mieszkania. Warto popracować nad ich przywróceniem.

Praca domowa

Napisz jakiego patrona otrzymałeś na chrzcie świętym i podaj datę jego liturgicznego wspomnienia. Krótko przedstaw tę postać i zastanów się, czy jest on Ci bliski. Jak tak, to dlaczego?

Załącznik

Św. Stanisław	
Data urodzenia	
Miejsce urodzenia.....	
Pochodzenie.....	
Wykształcenie	
Wykonywany zawód	
Śmierć – data	
Przyczyna.....	

mgr Sylwia Klementyna Perczak